

Lokali

Zpravodaj 35. střediska J. Rady, Praha 10

Svojsíkův závod
Rozhovor s Ironem
Hmyzí hotely

...a další

Milí čtenáři,

V těžké bouři zpráv o povodních a jiných katastrofách společenského charakteru se vám pokusíme naservírovat malý přístav něčeho klidnějšího. Můžete začít zprávami z výprav, které jsou různorodější než jindy. Nepřehlédněte naše téma, kterým jsou **Mobilní aplikace** a Viktor se v něm krátce zamýšlí nad „chytrými“ telefony obecně a nakouzl zajímavý projekt Paměť národa, ke kterému se možná ještě někdy vrátíme.

Najdete také první díl z článků, které nám nechal ATRI. Jako první nás čeká **Katolický skauting** a v jeho rámci vyprávění o Štěpánu Trochtovi. Pokud chcete vyrobit tak trochu jiný domeček pro zvířátka, nalistujte si **Hmyzí hotely**. Pokud si chcete trochu poškádlit mozek, zkuste rozlousknout několik jednoduchých šifer. Skauti ze Střelky to dokázali, zvládnete to také?

Doufám, že se uvidíme na táboře, ale z redakce všem přeje slunné prázdniny či dovolené

TÉMA: MOBILNÍ APLIKACE

OBSAH

Brigáda na tábořišti Sedlo
Hornická výprava
Svojsíkův závod
Jak přežít Stín smrti
Čtyřikrát z Lišácké kroniky
Mobilní Aplikace
OS kluby hlásí
Sraz oldskautů 35.střediska Junáka
Oldskautský výlet Štěchovice – Slapy
Miloslav Jeník: fotbalista a operní pěvec
Katolický skauting – kniha Skautské století
Rozhovor s Ironem
Představuje se: Vlnka
Jednoduché šifry na prázdniny
Hmyzí hotely na balkon, terasu, do zahrady

Tecklis

PLÁNOVNÍK

- 21. 6. – 23. 6. stavba tábořiště v Sedle**
23. 6. – 29. 6. oldskautský kemp v Sedle
13. 7. – 27. 7. tábor 305.oddílů v Sedle na hlavní louce
13. 7. – 27. 7.(– 3.8.) tábory 309.oddílů v Sedle na louce u rybníka
13.7. – 27. 7. tábor 305.smečky ve Stvolínkách
16. 8. – 17. 8. bourání tábořiště v Sedle (louka u rybníka)
30. 8. – 1. 9. bourání tábořiště v Sedle (hlavní louka)

REDAKCE HLEDÁ POSILY!

**JSI PSAVEC? BAVÍ TĚ ČÍST? POJĎ K NÁM! NEKOUŠEME
A RÁDI UVÍTÁME NĚKOGO SE SVĚŽIMI NÁPADY, JAK UDĚLAT
LOKALI KRÁSNĚJŠÍ, ČTIVĚJŠÍ A OBECNĚ LEPŠÍ.**

OZÝVEJTE SE HLASITĚ TECKLISOVI, ŽABCE (KDYŽ JI NĚKDE

POTKÁTE), NEBO NA EMAIL

LOKALI@SEZNAM.CZ.

BRIGÁDA NA TÁBOŘIŠTI SEDLO**17. – 19. KVĚTNA 2013****BOBO**

✓ Ždy jeden z květnových víkendů bývá pro většinu vedoucích i starších skautů a skautek ve znamení vymetání pavučin a odzimování našeho tábořiště v Sedle. Letos se nás tam sešlo mnoho (během sobotního odpoledne 28 osob) a i díky tomu se nám podařilo udělat spoustu práce. Tradiční sekání trávy, kopání latrín a opravu konstrukcí jsme si okořenili svedením dešťové vody z okapů do drenáží a vybetonováním malého podstavce s odtokovým kanálkem pro bratar. Zkrátka pořád se něco děje a snažíme se táborovou základnu nejen udržovat, ale i vylepšovat.

Jako třešnička na dortu se teď na tábořišti vyjímá docela nové srdíčko (rozuměj kadibudka), jejíž konstrukci Berdy připravoval již v Praze. Společně jsme odvedli veliký kus práce a rád bych touto cestou poděkoval všem, co si udělali čas a byli přímo u toho. Takže díky, díky, díky a brzy na viděnou při stavbě tábora, která se koná již 21. – 23. 6.

MARK TWAIN:

Je lepší zasloužit si odměny a nedostat je, než dostat je a nezasloužit si je.

Golf je pokažená dobrá vycházka.

HORNICKÁ VÝPRAVA

19. – 21. DUBNA

KIKA / SÝKORKY

Na dubnové výpravě nás hostila ubytovna Casa don Rua ve starém hornickém městě Krupce – Graupen. Dům ve středověké části města, pár kroků od hradu Krupka (Rosenburg), odkud se otevírá nádherný rozhled do kraje, obývala majitelka Gábina a dvě kočky – Pat a Mat. A o víkendu 19.-21. dubna i Čiperka, Terka, Vlnka, Hermiona, Niči, Kika, Opička, Brepta a Pomněnka.

Víkend by to byl jistě poklidně strávený hraním Activit, ale – v pátek večer došlo v nedalekých dolech k závalu a několik horníků uvízlo pod zemí. Pro takové případy žil v Krupce zvoník - buď starý nebo zmrzačený horník, který již nemohl v šachtě pracovat. Musel zvonit začátek farání a večer konec díla, nebo jak je psáno „když den se mění v noc“. Zvonil také na poplach při různých důlních neštěstích, aby z nedalekých Teplic dorazila horníkům pomoci. Jenže současný zvoník byl již natolik nemocen, že pro svou nemohoucnost zvonit nemohl – a jeho úlohu tak musely zastoupit naše světlušky a skautky, které se s ním ve stínu zdejšího gotického kostela o půlnoci setkaly.

Znamenalo to naučit se stará hornická kouzla, díky kterým byl zvon slyšet až do Teplic – a k tomu, aby se stará zaříkávání naučily a měly kouzelné ruce, musely splnit tolik úkolů, kolik je prstů na ruce...

V sobotu plnily úkoly během deštivého a větrného výletu na Komářův vížku a tajemné Měsíční terasy. Kdyby nebylo nepříznivé počasí, výlet by to byl pohodový – nahoru nás vyvezla jedna z nejstarších lanovek v Čechách.

Cestou jsme našly krásný starý německý hřbitov se sněženkami i bledulemi i mohylu odvážných horníků, kteří si slíbili věrnost na život a na smrt. Některé z nás šly i na prohlídku štoly sv. Martina, jiné pospíchaly do tepla. Odpoledne po skupinkách připravily výtečnou hornickou večeři.

Zachránily nakonec dívky horníky, kterým v zavalené štolě postupně ubýval vzduch? Podařilo se splnit deset úkolů? Jistě. A nad zříceninou Rosenberg se rozezněly zvony...

MARK TWAIN:

Čest je největší ctnost - když jsou za ni peníze.

SWOJSÍKŮV ZÁWOD

3. – 5. KWĚTNA SLAVÍK (VLČÁCI)

Na Swojsíkův záwod jsme se všichni těšili. Dokonce jsme se sešli v půwodně nadějném počtu osmi lidí. Záwod začal v sobotu. V předzáwodovém programu se nám docela dařilo, a tak jsme cítili šanci na první místo. Náš rádce Špageta vymyslel úžasný začátek, že se rozeběhne k nejtěžšímu, ale nejlépe bodowanému stanovišti číslo 2. Takže hned po startu jsme vyrazili. Bohužel po menší nepřesnosti jsme se dostali na stanoviště číslo 3. Zde jsme měli najít autobusový spoj. Navíc jsme měli pomoci jednomu pánowi. Také jsme našli injekční stříkačku. Dostali jsme plný počet bodů (36). Potom jsme vyrazili, tentokrát správným směrem, na 2. Když jsme přišli, před námi už tam jedna skupina byla a tak nám řekli, že musíme čekat cca 40 min.

Využili jsme tuto přestávku na oběd. Pak nás konečně vyzvali, abychom šli na stanoviště. Byly jsme zavřeni v koncentračním táboře, a jen jeden už unikl. Měli jsme k dispozici lana a karabiny. Když jsem přišel před plot, začal se mi zvedat žaludek, protože mám velké závratě z výšek, a tento plot byl pro mě obzvlášť vysoký. A tak jsme začali. Zde se začala ukazovat nevýhoda osmičlenných týmů. Mělo nás přelézt sedm, což jsme do limitu nemohli stihnout. A tak jsme dostali jen 24 bodů z možných 46! Tak jsme šli zklamaně na stanoviště č.1. Zde jsme měli převést čtyři slepé, mezitím, co zbylí čtyři byli němí (čtyřčlenné skupiny převáděly jen dva!!!). Dostali jsme 34 bodů jen proto, aby měli rezervu, kdyby někdo byl lepší!!! Tak jsme se ještě více zklamaně odebrali na další stanoviště. Zde jsme měli odvíšlat zprávu pomocí praporků. I když jsme to měli velice kostrbaté, měli jsme to nejlepší a dostali jsme 36 bodů (konečně). To nám zvedlo náladu a tak jsme pokračovali dál. Zde jsme měli pro hladovou babičku nalézt tři jedlé, léčivé a pitné (čaj). Zde jsme dostali 34 bodů. Zjistili jsme ale, že nám dochází čas. Když nám na dalším stanovišti řekli, že bychom museli čekat, šli jsme dál. Nakonec jsme dorazili na zdravotědu, kde byla naše stará známá Kobiha. Protože nás bylo osm, dostali jsme čtyři zraněné, místo dvou. (Za to můžou Kobiha, Hermiona a Vlnka!) A protože nás mají tak rádi, dostali jsme 18 bodů. Neměli jsme ale čas být našťvaní, a tak jsme šli dál. Další stanoviště bylo jinde než kde mělo, a tak jsme ztratili další čas. Nakonec jsme ho ale našli. Měli jsme podlézat lana. Byli dva navigátoři a ostatní byly slepí a podlézali. Samozřejmě u čtyřčlenných skupin podlézali dva a navíc za doteky lan byly minusové body! Dostali jsme jen 24 bodů. Do konce nám zbývalo osm minut a do cíle nám zbývaly asi tři kilometry, a tak jsme museli běžet (tři kilometry = můj rekord!) . Do cíle jsme dorazili asi o pět minut pozdě. Za včasný návrat bylo 36 bodů a tak jsme dostali jen 32. Celou noc jsme se strachovali o postup a navíc Češi prohráli se Švédama. Byl to pro mě těžký večer (hlavně to druhý pro mě bylo nesnesitelný). Nakonec jsme skončili druzí, postoupili jsme a navíc s velkým náskokem (bohužel první Káňata na nás taky měla velký náskok. Dostali jsme vaňč, plynovou bombu a knihu. Záwod se mi líbil, avšak měla by se změnit pravidla pro osmičlenné týmy!!!

HLAVU SI LAM!

(NÁPOVĚDU HLEDEJTE NA DALŠÍCH STRÁNKÁCH)

JAK PŘEŽÍT STÍN SMRTI

10. – 12. KVĚTNA
TECKLIS/STŘELKA

Poslední odlesk slunce by se odrazil od našich kopí, když jsme vjeli na koních do vojenského tábora v podvečer před bitvou. Kdyby...

Kdybychom měli koně. Kdyby naše zbraně nebyly pokryté molitanem a kobercovou páskou. Kdyby kopí nebyly považovány za zakázanou zbraň. A hlavně kdyby celý den nepřetržitě nepršelo. Takže ještě jednou:

Osm statečných ze Střelky doklopýtalo deštěm a blátem až do tábora na břehu Vlášnického potoka u Meziříčí. To je dost vody na několik vět, ale tak to tam opravdu vypadalo. Než se pustíme do víru událostí, nechte mě ještě poznamenat, že bitva Stín smrti aspoň volně zapadá do fenoménu LARP (Live action role playing), takže představovat si odlesky paprsků na hrotech zbraní bylo považováno za povinnost.

Rozbili jsme tábor v sousedství křižáků, které jsme znali ze cvičné šarvátky v dubnu (viz minulé Lokali). Tábořili s nimi Achil, Šmudla a Kulich. Zcela podle pravidel jsme se odebrali k organizátorům zaplatit za účast a nechat si zkontrolovat zbraně, jestli odpovídají pravidlům a jsou dostatečně bezpečné. Většina byla uznána, Medvědovy šípy se podařilo opravit a Martin nakonec našel

náhradu za své meče s tím, že si je opraví později. A vypukla večere. Celou dobu jsme pokukovali po táborech ostatních stran a tušili, že naše zelená barva spojených elfů a trpaslíků bude přesilou těch druhých bita jak žito. S touto neradostnou myšlenkou jsme se ukládali ke spánku, tulíce se ve stanech ke kobercovým břitvům svých seker a mečů.

Před velkým nástupem všech čtyř armád jsme stihli posnídat buchety a pak hurá do zeleně našich hadrů, teda kostýmů a chvíli dávat pozor na rekapitulaci pravidel. Seznámení s veliteli jednotlivých stran – černých mágů, rudých barbarů, modrých lidí a i našeho krále. Husím pochodem pak odcházíme obsadit svá města a ejhle. Cesta k tomu našemu vede zatopenou bahnitou cestičkou a kolem neprostupný prales nízkých stromků. Hrdinní vznešení elfové začínají brblat, že si ucourají kalhoty a nateče jim do bot! Tohle je dobré místo poznamenat, že na naší straně bojoval i jednorozec a leprechaun, malý mužík s zeleným cylindrem a až kupodivu schopný s mečem.

Do prvního boje jsme vyrazili pralesem. Král na něj ukázal svým mečem (určitě nesmírně magickým) a zvolal jasným hlasem „Tady bude cesta!“ A tak jsme se brodili močálem, který byl zajisté příbuzný s Mrtvými močály, které překonával Frodo. A pak při každé cestě do města i zpět, někdy i poklusem, když si to situace žádala. Mělo to i světlé stránky – málokdo si troufl nás do nich pronásledovat a ty troufalce jsme zde v našich výsočných vodách snadno potopili. Chci říct porazili. A až do

našeho města se nepřátelské armády nedostaly vlastně nikdy. Jen výjimečně několik troufalců zabloudilo až pod vysoké hradby bažinného města.

Zpočátku jsme řešili problémy našeho krále, kterému nějaký padouch očaroval snoubenku. Padoucha jsme několikrát porazili a nakonec ho král svrhl z hradeb a havrani rozklovali tělo zrádného kouzelníka. Což by nám stačilo na happy end, ale snoubenku se dokonce podařilo odčarovat kouzelným zrcadlem, které jsme vyrvali ze spárů mágů. No a pak se konala svatba, královská svatba!

Přišel na ni celý regiment našich spojenců z lidského města. Tou dobou jsme měli za sebou několik střetů, kdy jsme bojovali bok po boku, čelíce náporům z obou stran to jest, jak barbarů, tak i mágů.

Síla červené armády byla obávaná, neboť jejich čepele ubíraly rovnou dva životy, což mnoho elfů stálo mnoho životů.

Nejhorším nepřítelem ovšem byla sama příroda. Kolem poledne přestalo poprchávat a bez jakéhokoli dalšího zastírání se pustilo do deště. Nejedno lučištník pak litoval, že raději

nevzal štít,

který se dá tak snadno proměnit v deštník! Hřálo nás jen vědomí, že rytířům v plátové zbroji v lidském městě teď reznou plechy.

Ve snaze trumfnout tohoto nepřítele v zákeřnosti nám organizátoři odebrali třetinu válečníků, stejně jako ostatním městům a založili z nich novou stranu Pomatených, které jsme museli rozsekat v ohromné bitvě.

Tou skončily sobotní operace (krvavé, byť ne zrovna chirurgické), ale neskončil déšť. Střídavě se pouštělo do poprchávání, když jsem na křížáckém ohni ohříval sýrovou omáčku i vodu na těstoviny a zvolna tak brala za své naděje, že něco stihne uschnout. Nestihlo a tábor tak pomalu se šerem upadl do spánku.

V neděli jsme pokračovali úspěšným způsobem v plnění hrdinských úkolů, čelíce nájezdům

nepřátel běžných i zmutovaných. Ty druhé jsme museli pochyvat a chránit ve vlastním městě. Na smysl se mě neptejte... Celá řež pak dospěla k vyvrcholení v závěrečné bitvě, kde jsme se svými modrými spojenci porazili v litém boji spojené síly barbarů a mágů.

O téhle válce se žádné písně zpívat nebudou (pokud nikdo nezhudební tenhle článek) a já za největší úspěch považuji, že se nikdo nezranil a přes promoklé boty ani nikdo nenachladl. Takže až příště bitva zavolá, zvolíme „Překovejme ráda v meče, ať krev stříká, ať krev teče!“

...ČTYŘIKRÁT Z LIŠÁCKÉ KRONIKY

ČIŠTĚNÍ BOTIČE

6. DUBNA, JASMÍNA

Přišli jsme na zastávku Hostivařská a tam jsme se sešli se všemi dětmi. Byl tam Beňa, Sova, Dorka, Ája, Léňa, Zuzka, Kocour, Sysel, Ondra a Eda. Šli jsme podél Botiče na místo srazu. U velkého auta jsme se potkali se Standou a ostatními oddíly. Vzali jsme si rukavice a pytle na čištění Botiče. Šli jsme vedle přehrady a hledali jsme od toho místa odpadky, které jsme házeli do pytlů. Odpadky jsme přinesli k autu, tam jsme udělali velkou hromadu. Pak jsme se rozešli s ostatními oddíly a my jsme pokračovali na hřiště, kde jsme se nasvačili. Pak jsme si chvíli hráli na hřišti a pak jsme šli na další hřiště. Pak jsme se Sovou a Kocourem hledali poklady. Našli jsme jen jeden. Pak jsme šli do klubovny trénovat představení. Potom jsme vyráběli věci ke scénce-obří kost z obří myši a růže. Až si nás vyzvedli rodiče, šli jsme domů. Moc se mi to líbilo.

MAŠKARNÍ BÁL

7. DUBNA, JASMÍNA

Přijeli jsme na zastávku Hostivařské nádraží a šli jsme do velké klubovny. Tam jsme se sešli s oddílem. Převlékli jsme se do kostýmů a namalovali jsme si obličej barvami. Začlo představení a my jsme začali hrát. Hráli jsme komedii a bylo to legrační. Dorka hrála Ninža Pottera, Gába hrál opici a já jsem hrála Šípkovou Růženku. Gába po představení odešel domů, byl ještě trochu nemocný. Po nás byla představení dalších oddílů. Všechno to uváděl Řízek, kromě našeho. Mezi vystoupeními hrála hudba a my jsme tancovali, nebo házeli

kroužky, nebo skládali z papíru všechno možné. Soutěžili jsme ve skákání v pytli. Na konci odpoledne bylo vyhlášení nejhezčí masky, kterou jsme si sami zvolili tím, že jsme na ni přicvakli kolíček na prádlo. Vyhrál kluk z 305. Oddílu, který byl krásná princezna a kluk, který byl automat na jízdenky byl druhý. Třetí byla malá včelka Mája. Po vyhlášení jsme šli domů. Moc se mi to líbilo.

VÝLET DO PŘELOUČE

3. – 5. KVĚTNA, JASMÍNA

✓ pátek jsme jeli se Sovou, Beňou, Dorkou, Aničkou, Ondrou, Ájou, Lúcou, Léňou a Zuzkou do Přelouče. Spali jsme ve velké místnosti v chatě. Byla kousek od nádraží. Zatopili jsme si. Večer jsme hráli Ducha, Pizzu a Mamma mia. V sobotu jsme šli do lesa na výlet a hledali jsme živá zvířátka, našli jsme jich 27 - žížalu, kočku, psa. K obědu byl párek a bramborová kaše. Odpoledne jsme šli na trampolínu. Večeřeli jsme špagety se sýrem a pak jsme šli ještě jednou na trampolínu. V posteli jsme si povídali. V neděli jsme hráli hry, uklízeli a šli zase skákat. K obědu byla polévka nebo špagety. Na Hlavní nádraží jsme přijeli v 15:15.

LUCKA

Výlet se mi moc líbil. Setkali jsme se na Hlavním nádraží. Moc se mi líbilo, že máme nakreslit zvířata, která uvidíme. Já jsem byla s Aničkou a se Zuzkou a Léňou, ale ty pak odešly a byly spolu. I když se mi stýskalo, tak výlet byl fajn. Když jsme jeli domů, seděli jsme vedle hodné paní. Říkala, že má podobného pejska jako Ejminka, ukázala mi ho na fotce. Moc jsem byla ráda, že vidím maminku.

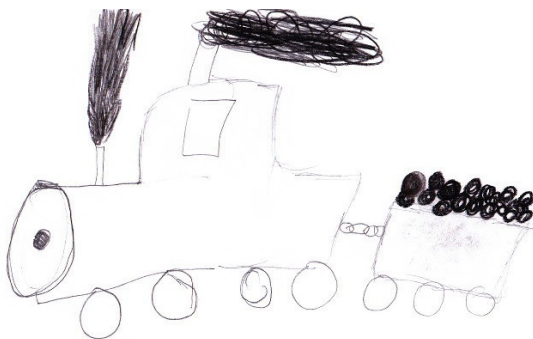
VÝLET DO KRÁLOVSTVÍ ŽELEZNIC

25. KVĚTNA, JASMÍNKA

Jeli jsme s Aničkou, Zuzkou, Dorotkou, Kocourem, Sovou a ostatními autobusem do Království železnic na Smíchově. Šli jsme si prohlédnout železnice a nový model Prahy. Byl tam X-box s hrami. Líbila se mi ZOO z lega.

Pak jsme jeli do klubovny a šli jsme na hřiště. Oběd jsme měli z domova.

Po hraní jsme jeli domů.

DÁJA

Byli jsme v Království železnic a koupila jsem tam magnet s mašinkou.

MOBILNÍ APLIKACE

DVĚ POZNÁMKY Z CHYTRÉHO MOBILU

VIKTOR

Nedávno jsem si pořídil chytrý telefon. Nijak zvlášť jsem o něj předtím nestál, ale můj předchozí mobil skončil po krátkém bezmotorovém letu z vrchní kapsy batohu s tvrdým přistáním v koši někde v Izraeli. Dohnal jsem tedy většinu kluků z mého oddílu, kteří se podobným zařízením už dávno vytahují na výpravách. Dojmy po měsíci používání jsou mnohoznačné - na jednu stranu je pro mne telefon vydatným pomocníkem: jelikož pracuju jako filmař a zároveň produkční v jedné neziskovce, hodí se mi být neustále na mailu a samozřejmě je daleko příjemnější naťukat krátkou odpověď v tramvaji, než se pořádně honit s notebookem po kavárnách s wifi, které mám za poslední roky už poměrně dost zmapované (u mnoha z nich dokonce vím, k jakému stolku si sednout, aby mi šňůra dosáhla k zásuvce). Má to ale i svou druhou stránku: člověk je na telefonu neustále, což neznamená jen to, že ho někdo pořád otravuje, ale ztrácí i drobné chvílky a prostoje způsobené čekáním na tramvaj či vlak (na to je přece taky aplikace) - a když taková chvíle čekání nastane, je snadné ji zabít sledováním internetových zpráv (v případě kluků z oddílu asi spíš hraním nějaké pařby). Díky mapám a GPS navíc už ve městě ani nebloudím jako dřív, pokud se tedy telefon nevybije, to jsem pak v koncích. Napadá mne ale, jestli není hezké někdy zabloudit, a dostat se do míst, do kterých bychom se jinak nikdy nedostali - nebo někdy čekat s kamarádem na ujetý vlak a místo hraní si třeba stihnout popovídat. Jasně, určitě namítnete, že není nic snadnějšího než telefon v takových chvílích vypnout - ale je to pro vás opravdu tak snadné, jak tvrdíte?

Druhá poznámka je prozaičtější, ale podle mne ukazuje zajímavý směr, jak se dají chytré telefony používat jinak než k usnadňování si života. Moje neziskovka vymyslela aplikaci, **Paměť národa**, která funguje na strašně jednoduchém principu. Na jejím začátku stál silný zážitek mnohých z nás, že jsme se někdy dostali do neznámé vesnice či městečka a narazili tam na návsi na starého dědečka, který nám začal vyprávět, co tam sám zažil: jaké to bylo, když koncem války vesnicí procházela ustupující německá armáda, jak místní kluci zmlátili v padesátých letech estébáka, jak komunisti začali zabavovat statkářům jejich hospodářství a co se stalo, když přijely ruské tanky v roce 1968... A my se pak díky těmto historkám z minulosti dívali na dané místo úplně jinýma očima. V tuhle chvíli najdete v naší aplikaci stovky míst a příběhů, kolem nichž byste jinak nejspíš jen tak bez povšimnutí prošli. A to by byla taky škoda, ne? Zkuste si ji schválně stáhnout do mobilu před příští výpravou - jsem si jist, že budete překvapeni, na co narazíte.

Pozn. redakce: Paměť národa skončila v soutěži Aplikace roku 2013 na třetím místě v kategorii Vzdělání a kultura. Autorům gratulujeme,

ostatním doporučujeme vyzkoušet.

www.pametnaroda.cz/
nebo www.mistapametnaroda.cz

A CO PROZRADILI O SVÝCH APLIKACÍCH SKAUTI ZE STŘELKY?

Dropbox je aplikace na přenášení souborů. Spojí vás se serverem, na který si můžete uložit jakýkoliv soubor. Jediné, co vás omezuje je velikost souborů. Tu si můžete navýšit za malý poplatek. Soubory jdou takto sdílet přes mobily, tablety i počítače.

Facebook používám, když je dostupná wifi síť, protože nemám internet v mobilu. Používám ho, protože si píšu s lidma, abych se domluvil a pobavil.

Instagram je aplikace, kterou můžete zveřejnit fotky vyfocené na chytrém telefonu. Dále můžete dát like („líbí se“) fotce vašeho kámoše nebo jeho fotky komentovat. Také nabízí množství filtrů k uměleckým úpravám fotek. A to je všechno.

Budík je zajímavá věc, ale nikdy jsem ho nepoužil.

Chtěl bych mít v mobilu **GPS**. Rád chodím a jezdím na kole a proto bych ji velice potřeboval.

Open Street Maps jsou volně dostupné aktuální mapy. Obsahují mnoho detailů a jsou dostupné pro velkou část světa.

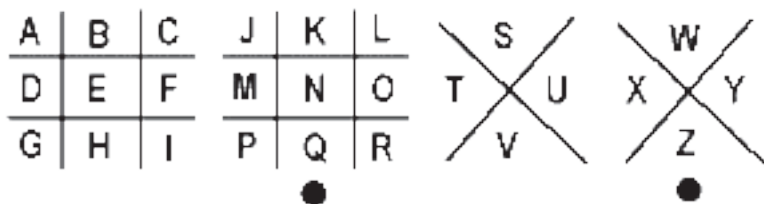
QR Reader vám pomůže přečíst ty prapodivné rozházené čtverečky, kterým se říká QR kódy (jeden najdete i v Lokali). Mobil je načte přes foťák, dešifruje a vypíše. Tak prostě to je, milý Watsone.

Šifrovací pomůcky Absolutno znají nespočet šifer a mohou pomoci s jejich luštěním i šifrováním.

My Paper Plane II je hra, kde řídíš papírový letadýlko. Vyhejbaš se překážkám a časem se to zrychluje. Jsou tam bonusy jako let do vesmíru a velké zrychlení. Cestou sbíráš hvězdy, které ti přidávají skóre. Je tam pět levelů, které mají obtížnosti od EASY po EXTREME.

POU je mimozemšťan o kterého se staráš. Hraješ s ním hry, kde získáváš peníze. Pak můžeš nakupovat různé jídlo, pití, lektvary, oblečení a tapety. To vše přispívá k růstu mimozemšťana POUa.

MALÝ POLSKÝ KRÍŽ

35. klub OS nositel junáckého kříže Za vlast 1939-1945	Telefon	e-mail
Vůdce klubu Vladimír Chochola – Logan	223 012 644	v.chochola@seznam.cz
Čestná vůdkyně Irena Skálová – Kendy	233 551 127	
Zástupce a zpravodaj pro SR Ing.Petr Beran –Berdy	602 236 428	beran.ing@volny.cz
Zpravodaj OS ORJ Praha 10		
Zpravodaj Jan Herna ThDipl. – Dlouhán	605 584 729	j.herna@seznam.cz
Zástupce Jindřich Matoušek – Akela (Svojsikův oddíl)	267 710 273	

1. PODĚKOVÁNÍ OD KENDY

Děkuji všem, kteří se zúčastnili Atriho pohřbu na Ďáblickém hřbitově nebo zádušní mše v Kobylisích. Vzpomínali jsme i 6.5. u památníku na Skalce a 8.5. při Mackově memoriálu na Loganově latifundii. Zde jsem oldskautům přečetla krásný dopis od čestné náčelní Vlasty Mackové. Z toho, jak Vlastička hodnotí Atriho jako skauta, se Atri určitě raduje na skautském nebi. Cituji z jejího dopisu:

„Atriho řadím mezi správné příslušníky skautského hnutí v čele s bratrem náčelníkem Plajnerem. Když se vysloví jeho jméno, vidím vzorový tábor na výstavě 1990. Když šlo o dřinu, byl tu Atri.“ Atriho by moc potěšilo, že tento významný skautský počín Vlastička připomněla a že snad neupadne v zapomnění tehdejší nadšení skautů, střídajících se v táborové službě uvnitř města Prahy. Pochvalné ohlasy návštěvníků v pamětní knize jsou dokladem, že všechna ta dřina nebyla marná.

Děkuji za četné kondolence. Vážím si toho, jak krásně všichni na Atriho vzpomínali a jak se každý vyznal z toho, co pro něj Atri znamenal.

Kendy s rodinou

2. OS klub se připravuje na svůj třetí OS CAMP Sedlo 2013

OS camp 2013 se koná od 23.6. do 29.6.2013 na táborové základně Sedlo u Jindřichova Hradce. Je připraven bohatý táborový program na základně, ale i několik výletů po okolí jako například zámek Červená Lhota, pevnost Desná, zámek Stráž nad Nežárkou a podzemí Slavonice. Těšíme se na všechny účastníky tábora a doufáme, že povodňová situace se do té doby uklidní a prožijeme táborový týden za překrásného slunečného počasí.

SRAZ OLDSKAUTŮ 35.STŘEDISKA JUNÁKA JAROSLAVA RADY PRAHA 10

LOGAN, FOTO BONZO

8.květen 2013 byl vyhlášen zatím nejvyšší účastí na oldskautské akci Mackův memoriál!!! 27 účastníků + 2 fenky! Konán každoročně na vzpomínku na jedinečného skauta, doživotního člena našeho 35.střediska, bratra Maxmiliána Johna -Macka

Program srazu: Přivítání všech Loganem, nástup účastníků a vztyčení státní vlajky
Vzpomínka minutou ticha na odešlé bratry a sestru /bři. Kay- Lešanovský, Atri –Skála a ses.Milerová z Doks/.

Z mimopražského „zahraničí“ přijeli –Willy a Víla z Plzně, Vápenkovi z Berouna a Windy z Neratovic. Všeobecná rozprava a chystání na oběd připravovaný na ohništi Bonzem za asistence ses. Píďalky.

Prohlížení fotek z minulých akcí. Prohlížení Loganovy putovní výstavy obrázků. Zpěv u ohniště za doprovodu Vackovy kytary. Kulinářské výrobky účastníků doplnily skvostnou jarní tabuli. Předávání cen do tomboly. Berdy způsobil organizování první velké a velkolepé soutěže v pétanque. 1. místo obsadila Víla z Plzně, 2.místo zabrala Marina a na 3.místě byl Berdy. Po této vyčerpávající akci podáván oběd – smažené kuřecí křídélko a zeleninový salát nebo opečený vuřt s hořčicí a okurkou či bílá klobása. Nebo domácí buchty a kafe.

Před akcí jsme si vyzkoušeli jak se staví přístřešek proti dešti, který v podobě malého cirkusového stanu přivezl Berdy. Zaměstnali se tím 4 oldskauti, 5 se jich dívalo, aby pochopilo různé úchyty a úvazy. Ale nebylo jej potřeba, jen některé sestry si z něj udělaly dámský debatní klub. A to počasí nám letos zase vyšlo. Velký Manitou má své skauty stále rád!

Další velkou akcí byla soutěž v šípkování . Vítězem se stal Windy (29 bodů), 2. byl Sabú (27 bodů), 3. Marina (25 bodů)-všem předány originální diplomy. Odpoledne se opět vesele zpívalo okolo ohně a mezitím se rozjela i očekávaná tombola. Jak by ne! Každý účastník vyhrál (něco někdy jedlého, někdy užitečného). Taky se rozdaly pamětní lístky pro účastníky a napsalo několik srdečných pozdravů známým a přátelům.

OLDSKAUTSKÝ VÝLET ŠTĚCHOVICE – SLAPY PRO SEDM STATEČNÝCH

4.KVĚTNA 2013

Vedoucí „berdybusu“ a celé výpravy – bratr Berdy,
účastníci: Akela, Jájina, Ježek, Petř, Tonny, Věra

Odjíždíme v 8:05 ze Skalky – směr jih a počasí je velmi nejisté – bude – nebude ? ... A nebylo!!

Než jsme dojeli na dálnici, začalo drobně pršet ..., a stále přidávalo. Po vystoupení ve Štěchovicích už lilo jako z konve... Ke slovu přijdou pláštěnky a deštníky... Za elektrárnou hledáme cestu do lesa, vracíme se, ale Berdy – první statečný – ji najde a lesem se vrací nám naproti. Vyrážíme rozbahněnou lesní stezkou – 8 km směr Slapy. Shora skály, zvané „Mařenky“, zdola promáčený val listí a bahna spadající do řeky. Kolem staré stromy, tisy, břecňany – to vše tvoří typický kaňon Svatojánské proudy. Do té mokré a trochu chmurné nádhery vysvítá žlutě skalní tařice a lomikámen.

Kloužeme jeden za druhým, navzájem se podpíráme. Významnou pomoc nám poskytují Berdy, který nás doslova vytahuje z mokrého valu nad vodou. Tudy někteří zvolili projít než po jílovité skluzavce, v níž se stezka na svahu proměnila. Přestalo pršet! Se značně zlepšenou náladou pokračujeme směr Slapy. Čas ubíhá a pro pomalý pohyb kupředu máme značné zpoždění. V ohybu Vltavy nás předjíždí parník z Prahy, který bychom měli stihnout nazpět ve 14:30 hodin. Berdy se rozhoduje k rozdělení výpravy. Většina však vyráží rychleji vpřed ... cožpak necháme Ježka o holi jít samotného ... ? Ale ne, se starým kamarádem, jeden z nejstarších členů dnešní výpravy jde Věra. Vysvitlo slunce a pět prvních pochodníků už je jisté v Třebenicích! Ti dva poslední si pomalu jdou, odpočívají – a zasmějí se, když kolemjdoucí turisté se jich ptají na věk. Když se to dozví, vyfoťí si je s tím, že ta fotka bude v českobudějovickém turistickém časopise jako dokument, jaké statečné členy mají pražští oldskauti ... ! Na poslední kilometr se pro ty dva vrátil Berdy – a všichni jsme se šťastně sešli v hospůdce pod přehradou v Třebenicích. (parník odplouval o půl hod. později než bylo v jízdním řádu)

Cestou za Štěchovic jsme minuli 12 informačních zastávek naučné stezky. Dozvěděli jsme se přírodní zajímavosti z oblasti geologie, botaniky a místní zvířeny, a také o bývalé voroplavbě na Vltavě ze Svatojánských proudů do Prahy a o stavbě Slapské přehradu.

Mezi šestou a sedmou informační tabulí jsme procházeli známou tramskou osadou Ztracenka a osadou Svatojánské proudy. Všude už chaty osídleny jejich obyvateli.

Po náležitém občerstvení v Třebenicích a po obdivném pokoukání se na tu krásnou, mohutnou stavbu nad námi jsme nastoupili v 15 hodin na loď. Za poněkud vysoké jízdné na tu jednu stanici ..! jsme dopluli a pod elektrárněským jezem v komoře mezi mohutnými vraty doklesali zpět do Štěchovic. – Následoval příjemný odpolední oběd U Pešků na okraji Štěchovic.

Berdybusem bezpečně dopraveni do Prahy na metro a veselým rozloučením všechny útrapy cesty zapomenuty, zůstávají nám pěkné zážitky a dobrý pocit, že přes vyšší věk nepatříme ještě do starého železa !!

P-S. Pokusíme se získat z Budějovic tu fotku!

MILOSLAV JENÍK: FOTBALISTA A OPERNÍ PĚVEC

TECKLIS

„Slibil jsem Atrimu dodat pro Lokali fotku s tímto štítkem, na kterém je věnování od staré „35.“ z roku 1924.

Chtěl o tom napsat článek, ale už se to bohužel neuskutečnilo. Ani on sám nevěděl o koho se jedná, je to taková malá neznámá ...

zdraví Jistič“

Nedalo mi to a zapnul jsem ty internety a našel zmínku o Miloslavovi Jeníkovi (1884-1944). Na stránkách jeho rodných Tochovic se mimo jiné dočteme, že téměř dvacet pět let sloužil poctivě a věrně Národnímu divadlu tenorista Miloslav Jeník a celá jeho kariéra je vyznačena prací, kázní a pěveckou všestranností. Odvedl za tu dobu přes 2000 představení a vystoupil ve více než 120 rolích.

Jeho otec byl pekař a byl ze sedmi dětí, vystudoval obchodní akademii a stal se bankovním úředníkem, avšak od mládeži posílhal po umění. Hrál na housle, recitoval, ochotničil a zpíval. Před první světovou válkou 1914 stihl vystupovat v Národním divadle, pak musel narukovat do Polska. Po válce se stává řádným členem Národního divadla.

Je zarážející, že tak významný zpěvák nedosáhl takového věhlasu a proslulosti jako třeba Mařák i pěvci méně významní. Řekl bych, že to bylo přespřílišnou Jeníkovou skromností a ochotou sloužit, zaskakovat v každé situaci za onemocnělé kolegy i nedostavivší se zahraniční hosty; kolikrát jen visely v divadle vývěsky; „Pan Miloslav Jeník zpívá dnes roli tu a tu za onemocnělého pana XI“

Okamžitě, i v průběhu představení, dokázal Jeník vypomoci, „jen aby umožnil představení“. Bylo to dáno jeho kázní a fair play, které si přinesl ze sportu. Býval totiž dlouholetým brankářem SK Slávie (předtím ČAFC Královské Vinohrady) a i v brance byl sportovcem prvořadého významu. V letech 1906–1908 dokonce nastoupil ke 2 reprezentačním utkáním.

Byl vždy slušný, neintričaril, měl rád lidi, a spory, které vždycky v divadle jsou, řešil s úsměvnou shovívavostí.

Mohu jen hádat, že mistr Jeník musel být skvělým vzorem tehdejšími skautům, ale jak se stalo, že mu pětatřicítka věnovala tuto plaketu se mi vypátrat nepodařilo. Ani to, kde je (byla) umístěná. Takže se obracím na vás, milí čtenáři, neví někdo více?

Bratra Jističe pozdravujeme a děkujeme!

(V článku byl použit text ze stránek www.tochovice.cz)

KATOLICKÝ SKAUTING - KNIHA SKAUTSKÉ STOLETÍ

DLE STR. 98 A 118- KAREL SKÁLA-- ATRI- 12. 2. 2013

Na počátku 30. let začal v českých zemích působit katolický skauting. Jeho zrod lze vysledovat již v roce 1921 v brněnském Orlu. Na Slovensku vznikly první katolické oddíly v roce 1922. V Čechách byl první oddíl založen v roce 1929 v pražském Karlíně. Jejich spojením vzniklo **ÚSTŘEDÍ KATOLICKÝCH SKAUTŮ V ČECHÁCH** v čele s **Františkem Zelenkou**. Katoličtí skauti se stali autonomním členem SVAZU SKAUTŮ a měli např. svůj vlastní slib. Podobně ÚKS na Slovensku...

S ohledem na množství skupin katolických vyznání byla roku 1931 vytvořena LIGA KATOLICKÝCH SKAUTŮ. Vůdčí postavení v katolickém skautingu na půdě SVAZU SKAUTŮ zaujal **Jan O. Martinovský**. V činnosti oddílů byl zahrnut běžný program společně s plněním náboženských povinností v duchu ideje, že „skaut je vojákem Kristovým“.

Ke skautům také převedl roku 1934 svou organizaci ministrantů Legio Angelica – Andělská legie - benediktin kláštera Emauz v Praze pater **Method Klement**. Snahou organizace bylo výchovně působit na ministranty, jimž kromě pomoci při bohoslužbách... chyběl zajímavý program. Tím se stal právě skauting. Instruktorem legie byl **Mirko Vosátka**. Pro ministranty vedl náročné rádcovské kurzy a pro jejich časopis psal svou první tábornickou příručku. Postupně se z Legio Angelica stala velmi významná instituce s několika tisíci členy...

SVAZ SKAUTŮ zastřešoval skauty napříč národnostmi, odbourával bariéry mezi jednotlivými náboženstvími a vztahy mezi jednotlivými členy budoval v duchu vše skautského bratrstva...

USTAVUJÍCÍ SNĚM JUNÁKA 22. LEDNA 1939 v Městské knihovně v Praze byl ustavujícím sněmem nové, sjednocené organizace- **JUNÁK - ústředí junácké výchovy**. Vytvořily ho společně Svaz junáků- skautů a skautek RČS, Čs.obec Junáků volnosti, Ústředí katolických skautů českých a moravskoslezských a Svaz Švehlových junáků. Sněmu se zúčastnilo 800 delegátů, ale už bez zástupců Slovenska a Podkarpatské Rusi.

„Velitelem“ od r. 1939 se stal plk. gen. štábu **Václav Vlček** (jako generál v roce 1946 předával nám na Strahovském stadionu Junácké kříže Za vlast 1939-1945), náčelní **Vlasta Koseová**, náčelník **Bohuslav Řehák**. S působivým vlasteneckým projevem O MRAVNÍM POSLÁNÍ SKAUTINGU vystoupil kněz, teolog, bývalý vůdce 6. oddílu v Kobyliších, salesián a následně ústřední **duchovní rádc** **Junáka**, ředitel Salesiánského domova (za války zavřený, i za komunistů zavřený), ale přesto litoměřický biskup a nadále kardinál! = **ThDr. Štěpán Trochta**. Vyzdvihl nutnost návratu k národním tradicím a potřebu vnitřní jednoty země. - Pplk. Vlček emigroval, na jeho místo postoupil B. Řehák, na náčelnické místo **Rudolf Plajner**... náčelní Koseová zůstává.

15. března 1939 pod německou nadvládou byl ustaven protektorát Čechy a Morava...

:: Praha 1.IX.39- B. Řehák: „Milovaní, jsem právě zatčen gestapem, uvědomte gen. Klecandu...“ a dopis tajně předal domovnici...

Teď roky přeskočíme a vrátíme se k ThDr. Štěpánu Trochtovi, co v knize SKAUTSKÉ STOLETÍ snad ani nemohlo být, škoda- snad něco z toho do doplňků?

Štěpán Trochta.

Narodil se 26. března 1905 ve Francově Lhotě na Valašsku. Hned druhý den byl pokřtěn. Pochází ze starobylého rodu. V rodině byli tři sourozenci, on nejstarší. Kostel sv. Štěpána, krále

uherského pochází z roku 1786 a rok na to v rohu farní zahrady postavena první samostatná škola. Tam chodil do školy i Štěpán. Učitelé si záhy všimli jeho nadání. Jemu se velmi líbily hodiny dějepisu a rostla v něm láska k vlasti. Učitel ho často nechával vykládat před třídou celé úseky z dějin... V kostele, dokud ministroval, rád zpíval, měl krásný hlas. V obci byla chudoba, proto Štěpán nosil všechno oblečení po otci...

Jako mladík a chasník pracoval na poli, oral, sel, sekl trávu a kosil obilí, pásal a dojíl krávy...

Studuje v gymnáziu v Kroměříži. V posledním roce války i tam pociťoval hlad a bídu. Maminka mu posílala občas balíky. V každém byl především pecen chleba...

Vrátil se domů... opět vykonával práce dobrého hospodáře, za tatínka- ten hrál na různé nástroje na svatbách, pohřbech, o významných událostech, Štěpán se vyučil na klarinet. Muzika byla pro rodinu i důležitým zdrojem příjmů.

Ale tatínek zemřel večer 14. listopadu 1913 po nastuzení a zápalu plic. Bylo mu 32 let a malému Štěpánkovi osm a půl.

Už v r. 1907 založil olomoucký biskup **Antonín Cyril Stojan**, nazývaný „tatíček“, náboženské hnutí „Sdružení katolické omladiny“. A to hospodář Štěpán založil i ve vesnici. A tak se u Trochtů opět po večerech zaplňoval dům jako za časů jeho otce. Scházeli se mladíci i děvčata, nacvičovala se divadla, zpívalo se. Vše řídil Štěpán a našel si k tomu i vhodné pomocníky. V letech 1922-23 se stal Štěpán Trochta nejdůležitější osobou mezi mladou generací svého rodiště... Všichni ho měli rádi a uznávali ho jako svého vůdce.

„*Správné myšlení a důsledné jednání*“ bylo heslem jeho snah.

/ Prozřetelnost přirozenými cestami připravovala nového apoštola mládeže v českých zemích ještě dříve, než se z něho stal salesián, /

Kolem roku 1923 se Štěpán dočetl v novinách, že v Itálii založil nějaký kněz Jan Bosko společnost salesiánů, která se má přednostně starat o chudou a opuštěnou mládež. To ho zaujalo, protože mladé lidi měl rád a bídu zkusil na vlastní kůži. - Dobrodružně se vydal do Itálie... Čekal. V Benátkách se najednou objevil důstojník, který rozuměl německy a dokonce znal i salesiány. „Nebojte se. Do Turína k Donu Boskovi vám cestu zaplatím já...“ a ještě mu dal nějaké peníze.

Trochta jel vstříc nové budoucnosti...aby až do smrti byl salesiánem, věrným synem Don Boska... Seznámil se s programem salesiánů v noviciátě blízko Turína a 24. září 1925 vstupuje do této společnosti složením slibů. Složil zkoušky z filozofie... Po absolvování praxe s mládeží, začal studovat bohosloví... Studia šťastně dokončil (ale přerušování byla ze zdravotních důvodů) a **získal navíc** i doktorát teologie na teologické Fakultě turínské církevní univerzity 20. 6. 1932.

Na kněze byl vysvěcen 3. července 1932. - **ThDr. Štěpán Trochta.**

Primici v rodišti měl 17. července 1932, slavnou... občané se modlili čtvrtý desátek bolestného růžence: „...který pro nás těžký kříž nesl.“ Jak symbolické pro jeho další život již' v tuto památnou chvíli!

MARK TWAIN:

Když budeš držet kočku za ocas, zjistíš věci, které bys nedokázal zjistit žádným jiným způsobem.

Také v tomto čísle časopisu budeme pokračovat v sérii rozhovorů s jednotlivými vůdci střediska. V minulém čísle jsem zpovídal Benyho. Rozhovor v tomto čísle už ale bude patřit Ironovi, který vedl naše středisko v letech 2008 - 2010.

Nazdar Irone, začnu podobnou otázkou, kterou jsem pokládal Atrimu i Benymu. Jaká si myslíš, že nejvýraznější změna v našem hnutí nastala za posledních asi deset let? Posouváme se někam?

Zcela určitě. Musíme se posouvat. Jinak by se naše organizace stala „mrtvou“. Musíme stále hledat nové formy činnosti, které budou zajímavé pro dorůstající generaci. Co bychom neměli měnit, jsou naše základy - obsah a význam našich zákonů, slibu a hesla, náš morální a mravní kredit. Pokud bych měl zmínit něco konkrétního, co se za posledních deset let v činnosti změnilo, tak to bude zcela jistě používání informačních technologií v Junáku.

Celkový počet členů naší organizace se letos opět lehce zvýšil, na Praze 10 však s novými členy bojujeme, co by podle tebe mohlo zájem o skauting posílit? Máš nějaký zázračný tip na hromadu nováčků?

Osobně se domnívám, že žádný zázračný tip neexistuje. Podle mne jedinou možnou cestou je systematická, soustavná a nápaditá činnost s dětmi v družinách a oddílech a její propagace navenek. Obojí musí jít ruku v ruce. V současné době to totiž mohou posoudit i tzv. z druhé strany - z pohledu rodiče. Do sebelepšího oddílu, o kterém se neví, asi nikdo své děti nedá a naopak pokud je propagace oddílu na vysoké úrovni, ale jeho činnost je slabá, tak v takovém oddíle nikdo dlouho nevydrží.

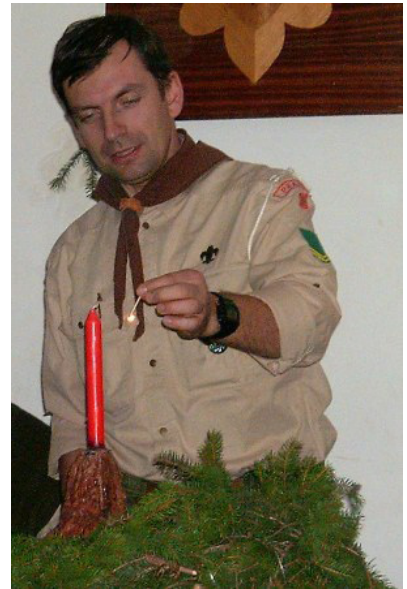
V současné době působíš jako místopředseda obvodní rady na Praze 10. Přibliž nám prosím ve stručnosti, čím se vlastně obvodní rada zabývá?

Pokud se podíváme co o úloze skautských okresů a jejich rad říkají předpisy, tak:

Úkolem junáckých okresů je především

- a) podporovat skautskou výchovu dětí a mládeže v dané oblasti, zvyšovat její úroveň a kvalitu,
- b) poskytovat zázemí pro činnost ve střediscích a podporovat jejich vedení a
- c) sdružovat, organizovat a řídit střediska, v příslušném okrese registrovaná.

Tolik předpisy. Co se za těmi slovy skrývá? Je to poměrně široká oblast činností. Pokud mám být konkrétní, tak mohu uvést několik málo příkladů. Nedávno proběhlo obvodní setkání v Brdech, nyní řešíme organizaci krajského kola Svojsíkova závodu, které má Praha 10 společně s Prahou 7 na starosti, organizujeme některé další okresní akce

(Škola v Africe, Betlémské světlo), připravujeme metodiky pro střediskové sněmy, které musí proběhnout na podzim, snažíme se pomáhat střediskům s některými problémy třeba s privatizací kluboven, které zatím vlastní městská část Praha 10 a chce je prodat, přispíváme oddílům na zahraniční akce, na vzdělávání.

Vím, že máš dvě malé děti. Jak se ti daří skloubit skauting s rodinou?

Samozřejmě nemohu dělat skautskou činnost v tom rozsahu, jak jsem ji kdysi prováděl. V tuto chvíli se omezila především na přípravu podkladů, organizování činnosti apod. což je možné dělat po večerech nebo z domova. Problém je s činností, která by závisela na mé fyzické přítomnosti, a to nejen z důvodu, že nám děti zatím chytanou každý bacil, který projde okolo školky, ale i v našem pracovním vytížení.

Co je vlastně tvojí hlavní motivací? Jakým způsobem si dobíjíš baterky?

To není zrovna snadná otázka. Kdysi v oddíle bylo mým hlavním motorem vidět radost dětí, když se nám něco podařilo a jim se to líbilo. V současné době, při mé skautské činnosti, si alespoň představuji, že to, co dělám, snad nějakou tu radost u dětí prostřednictvím vedoucích oddílů vyvolá. Ovšem největším motorem, který mne teď žene kupředu je, když na mne ti dva moji raubíři hupnou, vrazí mi pusou a chytanou mne kolem krku.

Rád bych se také zeptal, jak se ti líbí současná barevná podoba Lokali? Chybí ti nějaké téma, které delší dobu opomíjíme?

Současná podoba Lokali se mi moc líbí a jsem rád, že se vám podařilo ho do této podoby dotáhnout. Snažil jsem se kdysi také o nějakou změnu, ale asi pro to tehdy ještě nedozrál čas.

Na závěr nám ještě pověz, kam jsi nejraději jezdil na tábor nebo na výpravu?

Mám několik zamilovaných míst, kam jsem jezdil rád a váží se mi k nim krásné vzpomínky. Z tábořišť kromě Sedla by to byly určitě Strakonice a Přimda, z míst, kam jsme s oddílem jezdili na výpravy, musím určitě zmínit Měsíční údolí u Vlašimi.

Věřím, že se brzy na některá ta místa opět podíváš a bude ti tam stále dobře. Děkuji moc za tvůj čas a brzy na viděnou.

PŘEDSTAVUJE SE: VLNKA

Bála jsem se, že to přijde, napsat sem do Lokali do rubriky představuji se, no a bohužel stalo se... Takže: Ahoj! Já jsem Vlnka. Do skauta chodím už pátým rokem, nejdříve jsem chodila do oddílu k Puštíčkům (stejně jako Hermiona), ale tam mě to nijak zvlášť nebavilo, do našeho střediska jsem se dostala díky bratrovi, Otazníkovi (tomu prvnímu), který sem chodil do vlčat a říkal, že skauting je sranda, že toho tam hodně zažiju a že je to super, no a taky měl pravdu. Co mám na skautingu ráda? Především kamarády, hlavně Hermionu, kterou beru i jako sestru a dvojče :), dále hry, schůzky, výpravy a tábory, rukodělky. Moje první a možná i nejhezčí výprava byla Vánoční u Boba u Korunky na chatě, kterou si skoro detailně pamatuju, tam sem také dostala svoji přezdívku a to z dost trapně banálního důvodu a to proto, že mám vlnité vlasy. V Sýkorách jsem na táboře (na tom posledním) dostala funkci vlajkonošky, což je docela dobrý, protože třeba kronikářkou bych fakt být nechtěla :D. Doufám, že jednou takový skautský oddíl taky povedu nebo budu s jeho vedením alespoň pomáhat, ale jinak nemám žádnou představu o tom, kým nebo čím bych jednou chtěla být. Jinak je mi dvanáct let, chodím na základní školu, z předmětů nemám ráda matiku, fyziku, výtvarku a angličtinu, oblíbený předmět asi nemám. Co ráda dělám? Samozřejmě skauting, potom ráda jezdím na lyžích a na snowboardu, miluju čtení, ráda koukám na filmy a poslouchám hudbu, chodím do kina, plavu, mám ráda knihy – fantasy (nejradši mám Odkaz Dračích jezdců Eragona), ráda mám čokoládu, fimo hmotu a zvířata (sama mám kocoura Igora). Taky ráda zpívám, to ale neznamená, že to umím :). Taky jsem hrála čtyři roky na housle a minulý rok jsem chodila hrát volleyball, ale to jsem nestíhala kvůli škole a hlavně mi to vůbec nešlo, takže toho jsem nechala :D. Můj „koníček“ je vyrábění šperků, většinou náušnic a to buď z fimo hmoty nebo třeba z korálek atak. Teď v zimě trávím hodně času u notebooku a ven se mi nechce, ale to by se mohlo v létě teoreticky změnit :). No, tak to bude asi vše o mně a tom co dělám.

JEDNODUCHÉ ŠIFRY NA PRÁZDNINY

TECKLIS

Zašifrovaný text je vždy známé slovo až tři. Odpovědi najdete na stránkách lokali.xf.cz.

7) OTMXQXC
BOTBNKPC

8) Kružnice
plížící se
katapultem
nahoru

3) 1V 5V 1E 5K 5E
2E 1M 2E 5K 2M 5K
4E 5E
4) XRPV/LREE/VTAI/
XTIY/LNID/XA.
5) GL CZ IM RS MN
AX ZC TU BC MO XZ
MI DF OC FV XJ IS AB
GP HB OM VT

9) .../-./-./-./-./-./-./-./
.../-./-./---

1) Ychelb čišil
2) 14 5 22 8
15 4 14 25
16 18 5 4 11
21 19

6	R		Z		Ý		L
D	A	Í	L	T	P	K	A
	Č		A		O		D

10) 5Á 1K 3O 2L 4B
7A 6S
11) november, alfa,
victor, india, golf,
alfa, charlie, echo

- Nápověda k řešení
- 1) (<-)
2) (A=1)
3) (mřížka 5x5 s osami MRKEV a 12345 vyplnit abecedou)
4) (4.2.1.3. a opakovat)
5) (Nápovědu najdeš na zadní straně, doplň k dvojici třetí písmeno)
6) (nahoru, doprava, dolů, dolva a opakovat)
7) (c->a)
8) (menší písmenka)
10) (1 až 7)
11) (jedno písmeno ze slova)

HMYZÍ HOTELY NA BALKON, TERASU, DO ZAHRADY

KENDY A VEVERA

Chcete udělat něco zajímavého pro přírodu? Vyrobtě si doma, v klubovně nebo na táboře netradiční obydlí pro drobné živáčky.

Květy totiž opylují nejen včely medonosné, ale i mnohé samotářské včelky. Jako úly využívají různé přírodní dutinky. Nakladou do nich vajíčko, nanosí pyl pro budoucí larvičku a zalepí dutinku vrstvičkou pylu nebo jílu. Přirozených dutinek vinou pořádkumilovných lidí ubývá – majitelé zahrad staré stromy kácí, odkvetlé stonky uklízejí a trávníky vysekávají po vzoru golfového hřiště. Přirozených úkrytů ubývá a z přírody mizí mnohé užitečné druhy živočichů.

Vyvěšování ptačích budek je dnes již samozřejmostí a nikdo nepochybuje o jejich významu. O domečku pro hmyz dnes ale asi čtete poprvé.

JAK VYROBIT DOMEČEK PRO VČELKY:

Stačí k tomu pár odřezků dřeva, pilka, kladívko a několik hřebíků. Z odřezků stlučte jednoduchý domeček libovolné velikosti a pak ho hustě vyplňte rozličným přírodním materiálem. Vhodná jsou dutá stébla rákosu, obilná sláma, suché stonky květin, větvičky, kousky kůry a podobně. Důležité je všechna stébla nebo větvičky nastříhat na délku shodnou s hloubkou domečku, případně kratší a pak teprve napěchovat do domečku. Poslední mezírky vyplňujeme pomocí kladívka, aby byl materiál opravdu pevně usazen.

Tento domeček postavte nebo zavěste na chráněné místo, kam svítí sluníčko. Stačí i okenní parapet nebo balkon.

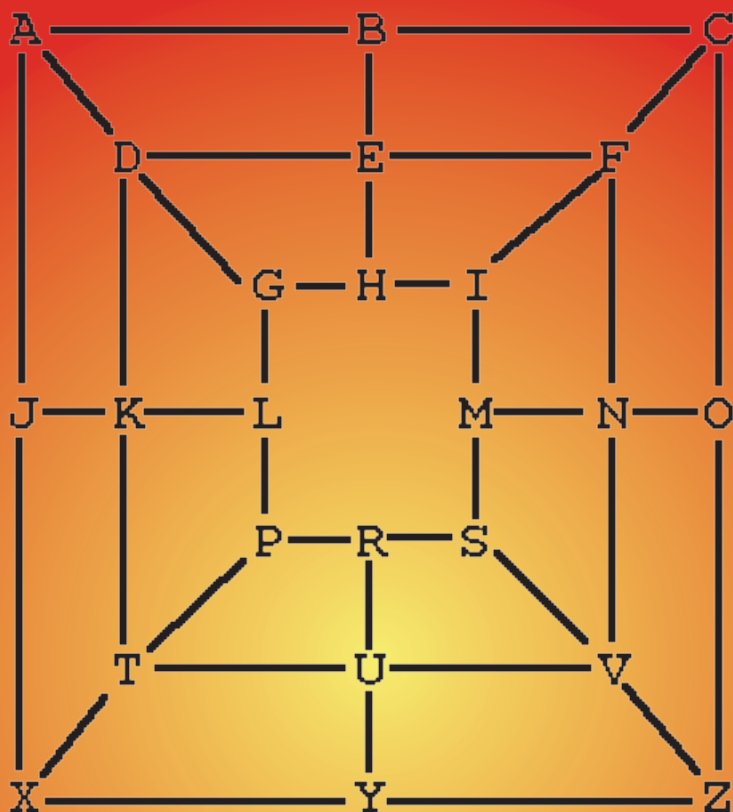
Budete-li mít štěstí, budou dutinky za čas objeveny a osídleny. Pomůžete rozmnožit další užitečný hmyz a taky zažijete spoustu zajímavých chvil při pozorování pilných včelek. Jaký pyl právě nosí a odkud, jak ho ukládají do dutinky a obratně couvají ven, jak šikovně zazdívají kašičkou z jílu pylem naplněnou dutinku apod. Místo v televizi nebo na internetu pozorujete opravdový život na vlastní oči!

Na fotografii vidíte dva malé domečky, které vyrobily děti. Na detailním záběru jsou napravo od včelky již dvě stébla zalepená jílem. To znamená, že už si v nich včelí larvička pochtává na zásobě pylu. Až se vykrmí, zakuklí se a nakonec se z dutinky prokouše na svět nová včelka. Nebude sice vyrábět med, ale přesto bude užitečná svým neúnavným opylováním všech květů v okolí.

HLAVU SI LAM!

Lokali - zpravodaj 35. střediska J. Rady Praha 10

3. číslo 2013, ročník XXVIII.

Adresa: Dürerova 2170, Praha 10, 100 00

Bankovní spojení: 1932135399/0800

Datum uzávěrky příštího čísla: 13. 9. 2013

Příjem článků, kontaktní e-mail: Lokali@seznam.cz

Internetová podoba: Lokali.xf.cz

Redakce: Tecklis - Marek Soukup, Žabka - Kateřina Vančurová, Ruda - Rudolf Dobiáš

Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení rukopisů.

Střediskové stránky, přespání v Praze:

www.skauti-strasnice.cz